

sygn. akt II K 1368/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Koninie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Perz

Protokolant: staż. Marta Kicińska

po rozpoznaniu w dniach: 11.02.2016r., 05.04.2016r., 24.05.2016r., 21.06.2016r.

sprawy:

A. Ł., s. B. i G. zd. Ł., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...)

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 29.09.2015r. o godz. 13.30 w K. na ul. (...) nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta K. nr (...) -3/12/01 z dnia 09 kwietnia 2001r. o cofnięciu prawa jazdy kat. AB, prowadził pojazd mechaniczny – kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) na drodze publicznej

tj. o przestępstwo z art. 180a kk

2. w dniu 12.11.2015r. o godz. 11.55 w K. na ul. (...) nie stosując się do decyzji Prezydenta Miasta K. nr (...) -3/12/01 z dnia 09 kwietnia 2001r. o cofnięciu prawa jazdy kat. AB, prowadził pojazd mechaniczny – kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) na drodze publicznej

tj. o przestępstwo z art. 180a kk

I. Oskarżonego **A. Ł.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych jak wyżej przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw tj. przestępstw z art. 180a kk i za to na podstawie art. 180a kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt. 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie.

II. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (Dz. U. z 1983r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 300 (trzysta) złotych opłaty.

SSR Renata Perz

Sygn. II K 1368/15

UZASADNIENIE

W oparciu o przepis art. 424§3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze.

W ocenie Sądu, oskarżony zachowaniem swoim wypełnił znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 180a k.k., w ten sposób, że w dniu

Nie budzi wątpliwości, że oskarżony wypełnił zarówno stronę przedmiotową jak i podmiotową przypisanego mu czynu.

Strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 180a k.k. który wprowadzono do kodeksu karnego mocą ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541) polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu wbrew decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Oskarżony bowiem w dniach 29.09.2015r. i 12.11.2015r. kierował pojazdem marki F. (...) po ulicy (...) w K..

Sprawcą tego przestępstwa może być wyłącznie osoba, posiadająca uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi, a której te uprawnienia zostały cofnięte przez uprawniony organ administracji publicznej. Innymi słowy, nie popełnia przestępstwa z art. 180a k.k. osoba, która nigdy nie nabyła uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Oskarżony posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami kat. A i B.

W dniu 31.12.1998r Komenda Wojewódzka Policji w K. wystąpiła do Prezydenta Miasta K. o sprawdzenie kwalifikacji oskarżonego z uwagi na posiadanie łącznie 26 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego.

Dnia 10.06.1999r. wydano skierowanie na egzamin sprawdzający, do którego oskarżony nie przystąpił.

W dniu 9.04.2001r. Prezydent Miasta K. cofnął prawo jazdy kat. B, przy czym oskarżony nadal posiadał prawo jazdy kat. A, które wymieniono mu w dniu 25.04.2001r. (k. 27 i 28)

W ocenie Sądu oskarżony wyczerpał stronę podmiotową przestępstwa z art. 180a kk – przypisać mu można winę umyślną w formie zamiaru bezpośredniego. Oskarżony wiedział bowiem, że decyzją Prezydenta cofnięto mu w 2001r. uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B, decyzja ta bowiem została doręczona oskarżonemu.

Czyniąc rozważania nad wymiarem kary Sąd miał na uwadze, jako okoliczność obciążającą dotychczasową , wielokrotną karalność oskarżonego, przy czym zauważyć należy, iż z karty karnej wynika, że nagromadzenie skazań miało miejsce w latach 1999 – 2004 i dotyczyło ono głównie przestępstw przeciwko mieniu.

Następnie z karty karnej wynika, że kolejne skazania miały miejsce w roku 2011 i 2012 za przestępstwa z art. 244 kk i w 2015r. za przestępstwo z art. 180 a kk.

Niewątpliwie zatem oskarżony jest niepoprawny, ale uwzględnić należy, iż oskarżony stara się prowadzić ustabilizowany tryb życia , o czym świadczy fakt, iż od 2004r. nie popełnia on przestępstw kryminalnych , a ponadto założył rodzinę i ma 3 letnie dziecko.

W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności stanowiłoby dla niego zbyt daleko idącą represję zważywszy na charakter czynu, a ponadto fakt, iż od chwili cofnięcia uprawnień decyzją prezydenta upłynęło 14 lat. Nie bez znaczenia dla wymiaru kary jest też powód , dla którego cofnięto oskarżonemu uprawnienia .

Wskazać bowiem należy, iż podstawą cofnięcia decyzji było nie przystąpienie do egzaminu sprawdzającego , na który oskarżony został skierowany po nagromadzeniu odpowiedniej liczby punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, a nie np. orzeczony zakaz za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Należy także podkreślić, iż dla wymiaru kary ma znaczenie , iż jak wynika z opinii biegłych psychiatrów oskarżony ujawnia obniżony intelekt i cechy upośledzenia umysłowego stopnia lekkiego.

Zważywszy na zaistniałe w sprawie okoliczności oraz charakter czynu popełnionego przez oskarżonego, Sąd uznał, iż nie ma potrzeby wymierzania oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że karą współmierną do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu będzie kara 1 roku i 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne wymiarze 20 godzin miesięcznie.

W ocenie Sądu kara ta spełni swój cel resocjalizacyjny i unaoczní oskarżonemu naganność jego postępowania, a jednocześnie spełni swój cel w zakresie prewencji ogólnej.

Oczywiste jest, że o ile wzgląd na społeczne oddziaływanie kary prowadzić musi do jej zaostrzenia w sprawach o najgroźniejsze przestępstwa, to ten sam wzgląd może przemawiać za wymierzeniem kary o charakterze wychowawczym w sprawach o przestępstwa drobniejsze.

Orzeczenie o kosztach znajduje podstawę prawną w przepisach powołanych w pkt. II orzeczenia

SSR Renata Perz